

Chương 577: Ludwig Trò Chuyện Với Nữ Tư Tế Rowan (Số từ: 2820)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:09 AM 06/10/2023

Tất cả những người cần biết đều nghĩ rằng Ma vương đã xâm nhập vào Temple.

Việc tên đó thậm chí còn học chung lớp với Hoàng đế, Công chúa và Anh hùng đã bộc lộ bản chất độc ác và độc ác của hắn ta.

Ma vương đã quan sát cận cảnh những người quan trọng nhất của Đế chế và nghiên cứu chính Đế chế đó. Hắn thậm chí còn cố gắng bí mật kéo Hoàng tử và Công chúa về phe mình.

Tuy nhiên, cuối cùng, danh tính của Ma vương đã bị bại lộ, và những kẻ bị hắn bắt giữ đã dám phản bội nhân loại, giải cứu Ma vương và chạy trốn.

Không ai biết ý định thực sự của Ma Vương là gì, nhưng hắn đã gây ra Thảm Hoạ Cổng để tiêu diệt loài người.

Những kẻ đã phản bội nhân loại và trung thành với Ma Vương.

Và trong số các sinh viên năm hai của Royal Class, bao gồm cả Ellen, một số đã trở thành những nhân vật cực kỳ quan trọng.

—Hoàng đế Bertus de Gardias.

—Anh hùng Ellen Artorius.

—Adelia, người tạo ra Power Cartridge và Titan.

—Heinrich, [Hoả Động].

—Christina, tác giả của Moonshine.

Ludwig đã không nhận thức được thực tế rằng họ là bạn cùng lớp của mình, nhưng khi nhìn thấy sự kinh ngạc của Rowan, anh nhận ra một lần nữa rằng ngay cả khi loại trừ Ma vương và Ellen, các bạn cùng lớp của anh là những nhân vật đáng gờm không dễ dàng thảo luận.

Rowan nhìn Ludwig với sự sợ hãi xen lẫn tò mò, như thể cô ấy vừa sợ vừa không thể nhìn được hỏi.

“Ma vương là người như thế nào?”

“...”

Reinhardt là người như thế nào?

Trong năm nhất, Reinhardt là thành viên của Class A, nhưng anh ấy là một sinh viên dưới trung bình. Ludwig không chắc liệu đây có phải là sự thể hiện chân thực khả

năng của anh ta hay là một vỏ bọc giả để che giấu sức mạnh thực sự của anh ta.

Mặc dù không học cùng lớp nhưng Ludwig đã nhìn thấy nhiều khía cạnh khác nhau của Ma vương.

Anh ta bạo lực và thô bạo, nhưng không hẳn là xấu xa.

Tuy nhiên, với Thảm Hoạ Cổng xảy ra, Reinhardt không thể bị coi là gì khác ngoài ác quỷ.

"Tôi... tôi không chắc lắm."

Bởi vì họ đã dành thời gian bên nhau, Ludwig cảm thấy anh biết về Reinhardt thậm chí còn ít hơn anh nghĩ, và anh không thể không cảm thấy thảm hại vì điều đó.

"Tôi nghĩ mình biết hắn một chút, nhưng bây giờ tôi nghĩ về nó, tôi đoán là tôi đã không."

"...Tôi hiểu rồi."

Ludwig thần thờ nhìn bầu trời mùa đông màu tro.

"Tuy nhiên, Ma Vương... cuối cùng... phải..."

Là một kẻ yếu đuối và thua cuộc, Ludwig chỉ có thể làm một việc duy nhất.

"Tôi chỉ hy vọng hắn sẽ trả giá cho tất cả mọi thứ."

Khát khao sự trừng phạt của Thần linh vốn không tồn tại.

Và một lời nguyện.

Đó là tất cả.

Rowan và Ludwig đã vượt qua ranh giới cách ly và tiến vào khu vực vừa bùng phát dịch bệnh.

Cả Ludwig và Rowan đều đeo mặt nạ.

Vùng có dịch vẫn được kiểm soát chặt chẽ như ngày trước. Khi Rowan để lộ dấu vết nào đó, lính canh ngoan ngoãn để họ đi qua.

"..."

"Tôi luôn nhìn thấy điều này vì công việc của tôi, nhưng tôi không bao giờ có thể quen với nó."

Khi họ bước vào khu vực bị ảnh hưởng bởi dịch bệnh, Ludwig không khỏi cảm thấy bầu không khí khác hẳn với bên ngoài.

Khắp nơi đều u ám và ngột ngạt, nhưng trong không khí lạnh lẽo, mùi chết chóc đủ nồng nặc để cảm nhận.

Lính canh kéo xe đang tải những xác chết tiều tụy và đi đâu đó, và khói bốc lên theo hướng xe đang đi.

Ludwig đã tưởng tượng ra một bệnh dịch khủng khiếp và kỳ cục lan nhanh như cháy rừng, nuốt chửng mọi người ngay khi anh nghe thấy từ "bệnh truyền nhiễm".

Tuy nhiên, không có dấu hiệu nào trên các xác chết giống với dấu vết của bệnh dịch hạch.

Mọi người chỉ đơn giản là chết vì quá yếu, chống chọi với một căn bệnh yếu ớt không kém.

Ludwig nhìn những người đã chết vì một căn bệnh tầm thường như vậy với vẻ mặt buồn bã được chất lên xe và mang đi.

Toàn bộ khu vực đã được kiểm dịch, vì vậy ngay cả những người không bị nhiễm bệnh cũng sẽ sớm nhiễm bệnh và chết.

Cảnh này sẽ diễn ra ở nhiều nơi khác nhau trong các trại tị nạn của kinh đô.

Ngay cả khi họ thanh lọc khu vực này, nó sẽ không phải là kết thúc.

Các bệnh truyền nhiễm mới sẽ tiếp tục xuất hiện và chứng nào nguyên nhân gốc rễ vẫn chưa được giải quyết, con người sẽ tiếp tục chết vì những bệnh dịch dường như không đáng kể này.

"Chúng ta làm gì bây giờ...?"

"Chúng ta sẽ đi dạo trên phố, dang lời cầu nguyện thanh tẩy. Hãy đi theo tôi."

"Có an toàn không? Nếu ai đó thấy chúng ta cầu nguyện..."

Rowan lắc đầu khi đề cập đến mối nguy hiểm tiềm tàng.

"Ludwig."

"Vâng, Nữ tư tế?"

"Anh có nghĩ rằng có ai ở đây còn đủ sức để nắm lấy cổ áo của tôi không? Nếu có, đó thực sự là may mắn."

"Ah..."

"Các tình huống cực đoan thường chỉ là một khả năng xa vời. Rất có thể, anh sẽ không cần phải nhúng tay vào."

Rowan nở một nụ cười trấn an, nói rằng mặc dù cô ấy đã gặp phải sự cố trước đây, nhưng chúng không phải là chuyện thường xảy ra.

Hầu hết mọi người thậm chí không có năng lượng để bày tỏ sự căm ghét và oán giận của họ thông qua bạo lực.

Nếu chẳng may gặp phải những người như vậy, tất cả những gì anh phải làm là chạy trốn, mang theo Rowan bên mình.

"Và không phải là tôi sẽ hát to những bài thánh ca. Hầu hết mọi người sẽ nghĩ tôi chỉ là một bà điên lang thang khắp nơi, lẩm bẩm một mình."

Rowan nói một cách tinh nghịch, cố gắng trấn an Ludwig, và anh ấy không thể không bật ra một tiếng cười trống rỗng bất chấp tình hình.

Tuy nhiên, lời nói của cô ấy không phải là một trò đùa mà là một tuyên bố nghiêm túc.

Khi Ludwig nhìn Rowan đi qua những con phố u ám, cúi đầu lẩm bẩm những lời cầu nguyện, cô ấy thực sự trông chẳng khác gì một người phụ nữ loạn trí.

Không có ánh sáng trắng rực rỡ, cũng không có ánh sáng vàng dịu dàng.

Rowan đi qua những khoảng trống giữa những xác chết chưa được xử lý và những khu ổ chuột đầy tiếng ho, thốt ra những lời cầu nguyện khó hiểu.

Những lời thì thầm của cô ấy có vẻ đáng ngại nếu chỉ nghe được một nửa, nhưng nếu lắng nghe cẩn thận, chúng rõ ràng chứa đựng nội dung của những lời cầu nguyện thanh tẩy dâng lên Nữ Thần Thanh Khiết, Towan.

Điều đảm bảo duy nhất rằng có điều gì đó đang diễn ra tốt đẹp là mùi hôi thối thoang thoảng trên đường phố bất chấp thời tiết lạnh giá đang bắt đầu biến mất.

Rowan chỉ đơn giản là bước những bước thận trọng bên cạnh anh, đọc những lời cầu nguyện của cô.

Sau này, các khu vực khác có thể bị dịch bệnh tấn công, nhưng căn bệnh khủng khiếp ở những con phố này chắc chắn sẽ biến mất và người bệnh sẽ được chữa lành.

'Hỡi Ý Chí Thuần Khiết trực xuất Ô Uế, đòi trụy, và những cơn ác mộng...'

Ludwig đột nhiên thấy toàn bộ tình huống thật kỳ lạ.

Thực tế là căn bệnh truyền nhiễm này, thứ đã khiến vô số người chết vô ích—ngay cả khi nó không phải là căn bệnh chết người—có thể bị tiêu diệt bởi lời cầu nguyện của chỉ một người, một nữ tư tế duy nhất, khiến anh vô cùng ấn tượng.

Làm thế nào một điều như vậy có thể được?

Đây có phải là sức mạnh và phép màu của các vị Thần?

Cho dù con người cảm thấy bị phản bội bởi 2 trong số Ngũ Đại Thần và phủ nhận sự tồn tại của họ đến mức nào, thì sức mạnh của các vị Thần vẫn to lớn đến mức họ mang lại lợi ích to lớn cho nhân loại.

Ludwig chợt nhận ra.

Bất kể kết quả của tình hình hiện tại, miễn là nhân loại còn tồn tại,

Sức mạnh của các vị Thần là vĩnh cửu, và mọi người sẽ khôi phục lại đức tin của mình để nhận được phước lành và sức mạnh của Towan và Als.

[Sức mạnh thần thánh] khác với tất cả các hành động khác sử dụng mana làm tài nguyên.

Mặc dù khả năng của mỗi linh mục có thể khác nhau, [Sức mạnh thần thánh] không yêu cầu bất kỳ sự đền bù nào.

Ngoài những bí ẩn và [Sức mạnh siêu nhiên] khác, [Thần lực] là một phép màu không tốn kém, chỉ thể hiện qua hành động tin tưởng.

Tại sao các vị Thần...

Ban cho thế giới những phép lạ vĩ đại như vậy?

Tại sao các vị Thần...

Chọn chúng sinh như vậy?

Buổi cầu nguyện kéo dài.

Không chỉ khu vực bị ảnh hưởng bởi bệnh dịch rộng lớn mà Rowan còn đi rất chậm khi cầu nguyện.

Việc thanh lọc toàn bộ khu vực đã hoàn thành vào buổi tối.

Rất may, công việc đã được hoàn thành mà không có bất kỳ vấn đề.

"Bây giờ có vẻ như chúng ta đã phần nào kết thúc... Hmm.

Vâng. Huh! Mm!"

Đã đọc những lời cầu nguyện hơn 8 tiếng đồng hồ, cổ họng của Rowan gần như kiệt quệ. Giọng cô khàn khàn và nhuốm chút âm sắc kim loại.

Không thể tránh được vì cô ấy đã cầu nguyện suốt 8 tiếng đồng hồ mà không uống một ngụm nước nào.

Cô ấy có thể tự chữa lành cổ họng của mình, nhưng dù có tránh hành vi dễ thấy hay không, Rowan chỉ ho vài tiếng hắng giọng.

Tự hỏi liệu cô ấy có luôn phải làm điều này không, Ludwig ngây người nhìn Rowan.

Cô vươn vai uể oải.

"Ugh! Ừm...! Ôi trời, thật là một âm thanh kỳ lạ... Dù sao thì cũng may là hôm nay không có chuyện gì xảy ra."

"Vâng... Cô đã vất vả rồi, Nữ tư tế."

"Dù sao..."

Nhìn Ludwig với đôi mắt hơi rũ xuống, mệt mỏi, Rowan hỏi,

"Anh suy nghĩ sâu xa như vậy làm gì?"

Nhận thấy biểu hiện bối rối của Ludwig ngay cả khi đang cầu nguyện, Rowan hỏi, có vẻ tò mò.

Không có sự cố cụ thể nào, cũng không có bất kỳ mối đe dọa nào.

Vì vậy, khi ở bên cạnh Rowan trong một thời gian dài như vậy, Ludwig cảm thấy bối rối.

Anh đã nhìn thấy sự vĩ đại của các vị Thần.

Và anh ấy đã nhìn thấy sự khó hiểu của họ.

Nó gợi lên sự sợ hãi, tuyệt vọng và hy vọng cùng một lúc.

Rốt cuộc, các vị Thần là như vậy.

"Các vị Thần thật nhân từ... Tại sao họ lại chọn Ma vương?"

Ngũ Đại Thần đã ban tặng những phép lạ to lớn như vậy mà không tốn kém.

Nhưng tại sao Als và Towan lại đồng thời chọn Ma vương, kẻ đã mang đến tai họa và tuyệt vọng lớn như vậy cho thế giới?

Dù Ludwig có nghĩ về nó bao nhiêu đi chăng nữa, anh cũng không thể hiểu được.

Các vị Thần dường như là những thực thể nhân từ, nhưng từ một góc nhìn rộng hơn, họ dường như mong muốn những tai họa thậm chí còn lớn hơn.

Như nhiều người khác, Ludwig cảm thấy vừa biết ơn vừa tuyệt vọng về sức mạnh được các vị Thần ban cho mà không phải trả giá.

Trước lời nói của Ludwig, Rowan lặng lẽ nhìn anh.

"Ludwig, các vị Thần không phải là những thực thể nằm trong tầm hiểu biết của chúng ta."

"..."

"Họ nhìn thấy những gì chúng ta không thể nhìn thấy, và biết những gì chúng ta không biết."

Nhiều giả thuyết khác nhau đã được tạo ra trong đức tin của Ngũ Đại Thần để biện minh cho sự lựa chọn Ma Vương của Als và Towan.

Các vị Thần không thể sai được.

Do đó, logic cho rằng sự quan phòng của các vị Thần sẽ dẫn đến một kết quả tốt đẹp cho các sự kiện đang diễn ra hiện nay là một lập luận phổ biến.

Ngay cả những hành động xấu xa của Ma Vương cuối cùng cũng sẽ dẫn đến sự tốt lành.

Điều đó không có nghĩa là Ma vương là một sinh vật chính nghĩa bởi vì hắn ta sở hữu các Thánh tích.

Logic là sự kiêu ngạo của Ma vương cũng là một phần trong kế hoạch của các vị Thần, và cuối cùng hắn sẽ phải đối mặt với sự hủy diệt.

Ngũ Đại Thần Giáo đã tạo ra vô số lý lẽ để nói rằng các vị Thần đúng, và Ma Vương sai, nhưng cuối cùng, đó là lý lẽ trung tâm.

Mọi thứ đã được tính toán, và Ma vương chỉ đơn thuần là bị lợi dụng bởi các vị Thần.

Cuối cùng, Ma Vương sẽ phải trả giá cho sự kiêu ngạo và tàn ác của mình và đối mặt với sự đau khổ vĩnh viễn trước sự phán xét của các vị Thần sau khi chết.

Cuối cùng, đó là một câu chuyện về một kết quả có lợi cho nhân loại.

Không ai biết nó là gì, nhưng vì các vị Thần rất vĩ đại, họ phải có một kế hoạch, có lẽ là một câu chuyện vô trách nhiệm.

"Có nghĩa là tất cả những điều này là một phần trong kế hoạch của các vị Thần? Rằng cuối cùng nó sẽ mang lại lợi ích cho nhân loại... Đó có phải là những gì cô đang nói không? Thông qua những sự kiện như thế này?"

Điều gì có thể là kết quả tốt đẹp sẽ đạt được hoặc được chào đón thông qua sự tuyệt vọng và cái chết như vậy? Ludwig không thể nào biết được.

Trước những lời bực bội của Ludwig, Rowan nghiêng đầu.

"Tôi tự hỏi?"

"...Hả?"

"Tôi không chắc."

Ludwig sửng sốt trước thái độ có phần ngây thơ của cô.

"Tôi không thể đoán được ý chí của các vị Thần, nhưng đó không phải là điều không thể sao?"

Những lời của Rowan tương tự như của Ludwig.

"Ludwig."

Rowan lên tiếng.

"Việc tin rằng các vị Thần luôn theo đuổi cái thiện chẳng phải là một hành động dám đánh giá ý muốn của các vị Thần sao?"

"...Cái gì?"

"Các vị Thần có lý do gì để không mong muốn loài người bị diệt vong không?"

"Cô... đang nói cái gì thế?"

"Thế giới và nhân loại là sản phẩm phụ của các vị Thần."

Từ nụ cười hồn nhiên của Nữ tư tế.

"Cả việc trao sức mạnh mà không cần trả giá cho những sản phẩm phụ đó và việc vứt bỏ chúng đều là những hành động phụ thuộc vào ý chí của các vị Thần."

"Phải không...? Tôi không hiểu cô đang nói gì cả..."

"Có thể là các vị Thần mong muốn sự hủy diệt của loài người."

"!"

"Tin rằng các vị Thần luôn theo đuổi điều thiện có phải là báng bổ không? Không, tin rằng các vị Thần luôn đưa ra lựa chọn vì lợi ích của nhân loại?"

"Các vị Thần có bao giờ nói rằng những điều tốt đẹp mà họ theo đuổi cũng giống như những điều tốt đẹp cho con người không?"

Ludwig nhận ra sự thật hiển nhiên.

Trong tình huống đó.

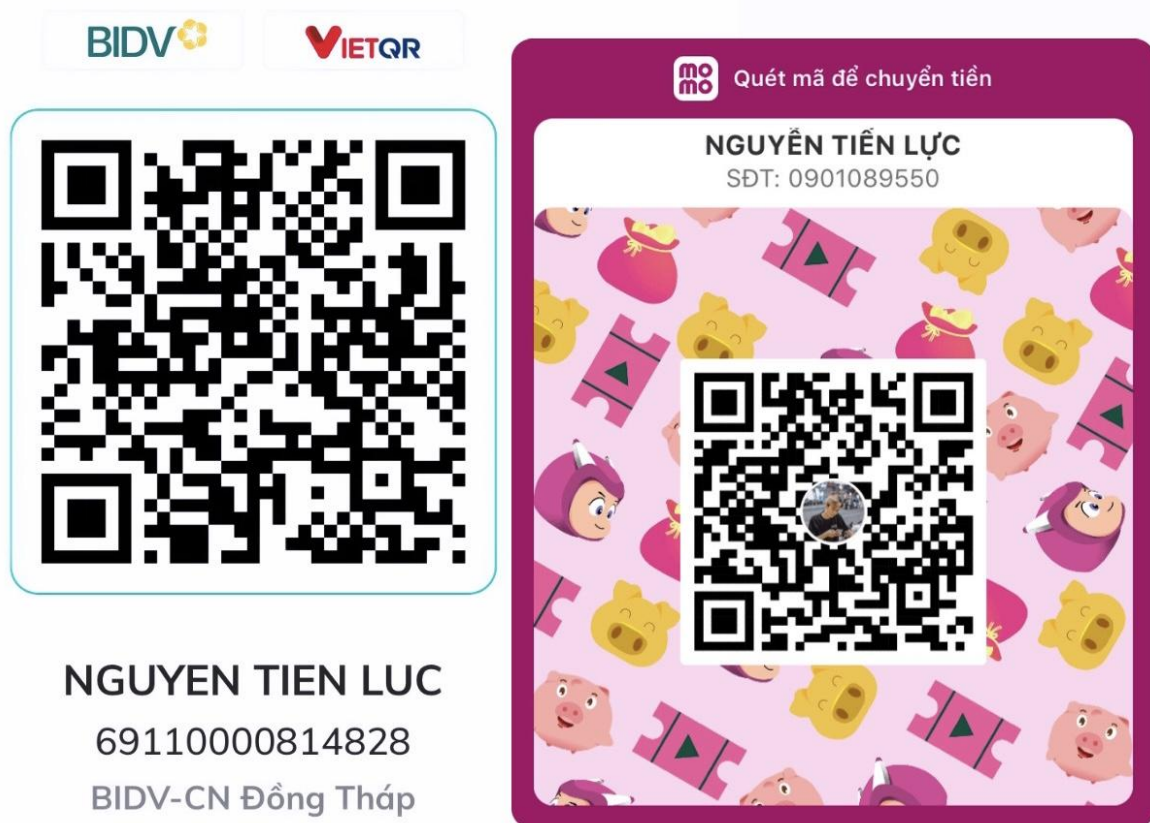
Trong môi trường đó.

Trong thực tế đó.

Một nữ tư tế vẫn thuộc Giáo hội Towan và Als. Cô ấy không thể ở trong tâm trí của mình.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading